

โอกาสทางธุรกิจ ที่ '3 จังหวัดอันดามัน'

กองกระแสท่องเที่ยว

● มิ่งสรรพ์ วาสอาด

ผู้อำนวยการสถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ ม.เชียงใหม่

เขียนเพ่งเดินทางกลับมาจากการเยือนภูเก็ต พังงา กระบี่ เพื่อศึกษาตามโครงการพัฒนาพื้นฐานการสร้างมูลค่าเพิ่ม : พัฒนาลานข้อมูลการส่งเสริมการลงทุนธุรกิจที่สนับสนุน การท่องเที่ยว ที่กองประสานการลงทุน ฝ่ายลงทุนธุรกิจท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มอบหมายให้ศึกษาภาพที่เห็นก็คือ ชาวต่างชาติโดยเฉพาะจากชาติตะวันตกยังเดินทางเข้ามาในหาดป่าตอง จ.ภูเก็ต และอ่าวนาง จ.กระบี่ นักท่องเที่ยวเริ่มมีให้เห็นมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เกินหมื่นนักท่องเที่ยวตะวันตกเมื่อได้มีโอกาสพูดคุยกับท่านผู้อำนวยการ ททท. ในพื้นที่พังงา และกระบี่ก็พบว่า โรงแรม 4-5 ดาว ยังมีอัตราเข้าพักดีอยู่มาก แต่โรงแรมที่ราคามัธยัสถ์ไม่ตีเท่าปีที่แล้ว และมีแนวโน้มที่สำคัญ คือ

หนึ่ง กระบี่พุ่งขึ้นแรงแข่งเชียงใหม่ไปแล้วเป็นลำดับ 4 ของประเทศด้านการท่องเที่ยว

สอง นักท่องเที่ยวล้นวันพักในแต่ละพื้นที่ และขยับไปในที่ใหม่ๆ มากขึ้น

เช่น เคยอยู่เขาหลักเป็นอาทิตย์ๆ ก็ลดลงแบ่งไปกระบี่ และล่าสุดเริ่มไปลงขนอม จ.นครศรีธรรมราช เป็นต้น สาม เทคโนโลยีสมาร์ตโฟน และการขายห้องพักของโรงแรมผ่านเว็บไซต์ที่มีการตีราคาลงมาเมื่อใกล้วันเดินทางทำให้การจองที่พักที่เคยจองกันล่วงหน้า 6 เดือนก็ลดลงเหลือ 30 วัน โรงแรมที่ไปพักที่หาดป่าตองเต็มไปด้วยฝรั่งที่มาพักกันทั้งวัน น้อยยูริมีสระว่ายน้ำก็กดสมาร์ตโฟน รัฐบาลไทยจะไปโมทดิเจ็ทลือโค โนมีอย่างไรก็ไม่ชัดเจน แต่นักท่องเที่ยวเข้าสู่ยุคดิจิทัลไปก่อนแล้ว โรงแรมร้านอาหารเราก็เริ่มเสนอมenu ในแท็บเล็ตและให้ลูกค้าเลือกเมนูที่ชอบ

ดังนั้น **ผู้ประกอบการไทยจึงต้องปรับตัวเข้าสู่ยุคที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว**

แม้ว่าการลงทุนในธุรกิจโรงแรมจะเริ่มมีอุปสรรคเพราะราคาที่ดินเริ่มแพงขึ้น เนื่องจากเศรษฐกิจท่องเที่ยวที่ขยายตัวมากขึ้นทำให้เกิดความต้องการอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ในเมืองหรือพื้นที่เชื่อมโยงกับชายหาด แต่ก็ยังมีที่ดินที่กระบี่พังงา รวมทั้งภูเก็ตที่อยู่ริมา หรือบนเกาะ เช่น เกาะคอเขาที่อยู่ใกล้ตะกั่วป่า ซึ่งน่าจะลงทุนทำธุรกิจโรงแรมเล็กๆ ได้อยู่ แต่อาจจะต้องออกแบบให้แหวกแนวเป็นโรงแรมที่จำลองหมู่บ้านในชนบทคือ มีกระท่อมพักท่ามกลางนาหรือสวนผลไม้ มีหรือเป็นโรงแรมสำหรับ Week-end

farmers เพื่อชาวสิงคโปร์หรือฝรั่งที่เป็นทูตอยู่ในภูมิภาคนี้ที่หาไม่เคยเหยียบดินจะคิดมาลองปลูกผักปลอดสารพิษทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ ส่วนร้านอาหารก็น่าจะทำแบบที่คนจีนชอบมากๆ คือ มีกระชังอยู่ข้างภัตตาคารที่สามารถเลือกวัตถุดิบมาปรุงได้สดๆ

เรามักจะคิดถึงการลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้แก่ โรงแรม และร้านอาหาร แต่ความจริงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีขอบเขตกว้างกว่านั้นมาก เช่น ยังประกอบไปด้วยธุรกิจบันเทิงซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นบาร์เบียร์และอาบอบนวดเท่านั้น อาจจะมี Art gallery พิพิธภัณฑ์กลางคืน

ประเภท Ripley's พิพิธภัณฑ์มายากลที่ผู้ชมมีส่วนร่วม สถานศิลปะแบบคลาสสิกที่ใช้วงดนตรีประเภท Chamber music หรือร้านอาหารแกลางแจ้งที่มีกีตาร์คลาสสิกหรือไวโอลินเพราะๆ เศรษฐีที่มีที่ดินในเมืองน่าจะเอาที่ดินมาทำสวนดอกไม้หรือร้านอาหารแพในสวนเพื่อให้ถ่ายรูปและสร้างบรรยากาศที่ดีให้แก่เมือง นอกจากนั้น ยังอาจมีการลงทุนด้านสนามกีฬาเช่น เทนนิส สควอช กิจกรรมเหล่านี้จะทำให้ชีวิตราตรีของไทยดูโลเลแบบอารยะมากขึ้น ไม่ต้องอาศัย S ตัวที่สี่ตามหลัง Sun Sand Sea อยู่ตลอดเวลา

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวในจังหวัดเหล่านี้ยังต้องการสวนสนุกสำหรับครอบครัวและคู่รัก สวนสนุกเหล่านี้รวมทั้งสถาบันกึ่งที่กล่าวมาแล้ว ต้องทำให้เหมาะสมกับลักษณะของเมือง สวนสนุกอาจจะไม่ต้องลงทุนมากนักเช่น สวนสนุกที่จำลองงานวัดของไทย มีชิงช้า ปาเป้า ชกมวยน้ำ มีขายอาหารเช่น โรตีสายไหม ขนมครก ฝรั่งเที่ยวได้ ไทยเที่ยวดีเสียค่าตัวเข้าแล้ว ยังต้องไปเสียค่าเกสมส์ข้างในหรือสวนสนุกประเภทปามารถสำหรับพังงาและกระบี่

กิจกรรมที่นำลงทุนในจังหวัดเหล่านี้ในอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องก็มีอีกมาก เช่น บริการให้เช่ารถหรู บริการแพห้องเย็นและดีลิเวอรี่อาหารทะเล ซึ่งขณะนี้ทั้งพังงาและกระบี่ต้องไปซื้อที่ภูเก็ต การผลิตผักปลอดสารพิษ และสวนผลัดดอกไม้สดซึ่งโรงแรมใน 3 จังหวัดนี้ต้องการมาก รวมทั้งสถาบันสอนภาษา สถาบันฝึกบุคลากรด้านสปา และ Hospitality เบื้องต้น ซึ่งขาดแคลนมากทั้งเทวปัสต์สปา เซฟ พนักงานผสมเครื่องดื่ม ฯลฯ

แต่ที่ความต้องการมากที่สุดจากการหารือร่วมกับผู้ประกอบการก็คือ **การพัฒนาและกำกับของรัฐที่ได้มาตรฐานสากล** ผู้ประกอบ

การจะซื้อ Speed boat เพิ่มไปทำไม ในเมื่อ
ทำเรือยังอืดละซลชะลออย่างที่เป็นอย่าง
หากรัฐบาลคิดจะหาเงินจากการท่องเที่ยว
2.2 ล้านบาท แต่ไม่ใส่ใจงบประมาณใน
Infrastructure ให้เหมาะสม ปล่อยให้ภาค
เอกชนอาศัยทรัพยากรธรรมชาติ ทำเรือโทรมๆ
ห้องน้ำสกปรก แล้วอย่างนี้จะให้ไปหารายได้
ต่อหัวสูงๆ ได้อย่างไร นอกจากจะไม่ใ้
งบประมาณให้พอแล้ว การบังคับใช้
กฎหมายก็หย่อนยาน ปล่อยให้ผับ บาร์
เปิดเพลงเสียงดังทุกเมืองท่องเที่ยวหลัก
ปล่อยน้ำเสียลงทะเลและปล่อยขยะให้ลอย
ไปกับคลื่นเหล่านี้ล้วนเป็นการทำให้แหล่ง
ท่องเที่ยวของเราไม่ได้มาตรฐาน

การที่เราปล่อยให้นักท่องเที่ยวมาปลด
ปล่อย มาทำอะไรก็ได้ ในที่สุดเราจะได้แต่
Ugly tourists ถ้าเราขายอุตสาหกรรม
มารองรับเงินนักท่องเที่ยวโดยไม่ลงทุน
ในการขยาย Carrying capacity ของ
สาธารณูปโภค เราจะลงท้ายด้วยความ
เหลื่อมล้ำที่รุนแรงยิ่งกว่าเดิม เพราะคนรวย
เขาก็หนีไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีๆ ได้ มี
แต่คนจนต้องจมปลักอยู่ในสิ่งแวดล้อม
เสื่อมโทรม นักท่องเที่ยว จีน แหก และฝรั่ง
ก็จะย้ายไปเที่ยวเมียนมาร์ที่แหล่งท่อง
เที่ยวโทรมๆ ไว้ให้คนไทยเที่ยวกันเอง

**การท่องเที่ยวในยุคต่อไปต้อง
เป็นการยกระดับเมือง** ตัวอย่างที่เห็นจะ
ก็คือ บูรีรัมย์ที่เปลี่ยนโฉมจากเมืองยากจน
ที่ใครก็ไม่อยากมา ให้กลายเป็นเมืองกีฬาที่
ทำให้ใครหลายคนอยากมาเยือน

ประเทศไทยคงหนีไม่พ้นที่จะทำมา
หากินกับการท่องเที่ยว นักการเมืองใน
แต่ละจังหวัดจึงควรจะแข่งกันสร้างเมือง
นำเที่ยวโดยร่วมกับผู้นำท้องถิ่นและชุมชน
ท้องถิ่นในการกำหนดวิสัยทัศน์ของเมือง
ในอนาคต เพื่อให้เรามีเมืองนำอยู่และเป็น
เมืองนำเที่ยวทำให้การท่องเที่ยวสร้างผล
ประโยชน์ให้กับคนท้องถิ่นมากกว่าที่เป็นอยู่
ในปัจจุบัน